

Ahoj, kamarádi!

Tak už máme květen, do tábora zbývá něco přes dva měsíce...Taky se už těšíte? Určitě už víte, že tábor bude zase na známé Komáří louce, takže ti starší z vás určitě ví, na co se můžete přichystat. Přeji vám příjemně strávený zbytek školního roku.

-mak-

AKCE

Farní odpoledne

Začalo dne 9. dubna (sobota) v prostorách fary sv. Václava v 15:00.

Bazilika sv. Václava

Ano, odpoledne začalo již ve tři hodiny, ale někteří opozdilci doráželi ještě kolem čtvrté. Hned ve dveřích nás do nosu praštila výborná atmosféra a vůně chlebíčků. Pozdravili jsme pana faráře, trochu si odložili a vzápětí jsme už zmizeli v davu veselých lidí, bavících se všude kolem. Chvilku jsme se nedůvěřivě rozhlíželi, jestli nás někdo nechce ukousnout, ale lidé byli moc fajnoví, každý se usmíval. Po chvilce jsem si sedli ke stolu a testovali první chlebíčky. Brzy zazněla hudba od skupiny [Václav Band](#), kdosi nám přinesl (ke koupi) lístky do loterie a poznávali jsme se s nejbližšími lidmi, kteří seděli nejbliže nám. Celá odpoledne pro nás končilo v pět hodin, protože jsme toho dne měli i jiné

povinnosti, ale akce pokračovala dál asi do šesti.

-řep-

Fleret

U samotného zrodu toho všeho byli dva, Zdeněk Hrachový a Petr Chrastina. Během vojny se občas písemně informovali o hudební zkušenosti nabyté „v zeleném“ a čím dál víc je lákalo rozjet to po vojně spolu na poli hudby.

Jako jediný možný hudební směr si zvolili folk, protože k němu na vojně oba přičichli a taky proto, že hned po vojně neměli finanční prostředky na aparaturu, tolik potřebnou na hraní bigbeatu.

Hrálo jim to dobře, ale chyběly jim nějaké hlasy. Taky věděli, že duo není kapela a začali mít touhu se rozšiřovat. Petr si vzpomněl na svou

kamarádku, Simonu Královou, a s ní v prosinci 1982 vzniklo trio Šperhák. Název Šperhák zvolili proto, že v dobách totalitních byla móda folku do něčeho svými texty rýpat, šťourat. Naštěstí to šťourání nechali jiným. Jediné, čím rýpali, byl název. Opravdu se věnovali víc muzice než textu. Simona měla hudební vzdělání a tudíž je učila harmonii, vedení hlasových linek, tvorbu vokálů atd.

V době vzniku Šperháku každá kapela, která se chtěla prezentovat veřejně, musela projít kruhem Porty. I oni se přihlásili na Portu ve Zlíně. Ta byla v lednu 1983 na tamní Malé scéně. Tím měli další hnací motor – tvrdé zkoušení na Portu. Jako staří bigbeati věděli, že basa tvrdí muziku a taky si už na Portu přivedli kontrabasistu-baskytaristu.

Zdeněk Hrachový

Velké a převratné změny nastaly na podzim roku 1983. To začal s kapelou hrát David Šedivý, který se vrátil z vojny. Ovládal výborně flétny, klavír a navíc měl obrovské zkušenosti ve sborovém zpívání.

Obal CD „Zafúkané“

Tady se začaly pomalu odsouvat teoretické znalosti Simony Králové a velký důraz se klade na Davidovy aranžerské i pěvecké schopnosti. Vznikl nový skladatelský tandem, který se nedal ničím zastavit, natož pak nějakým ženským názorem. To se samozřejmě nelíbilo Simoně Králové a 9.12.1983 ze Šperháku odešla.

A tak začala se nová éra velmi známé sestavy hrající pod názvem Šperk.

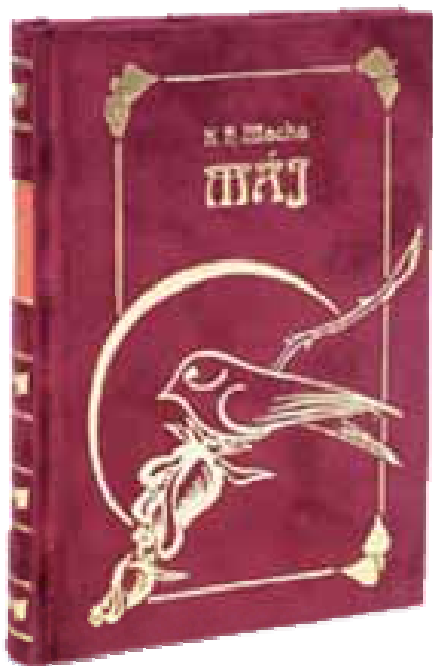
Čas dovedl další novou zpěvačku Janu Dubnickou (současná manželka Vlastimila Redla – i z toho lze usuzovat, že Fleret byl s Vlastou Redlem propojen velmi silnými pouty) a v takovéto sestavě, kterou můžete vidět už jen na fotkách vpravdě historických, ještě pod názvem Šperk kapela vybojovala v únoru 1984 první místo v okresním kole Porty ve Zlíně s postupem do Brna.

V květnu 1984 zrušili zřizovatele skupiny, Městský výbor SSM Gottwaldov (každá skupina musela mít totiž v té době zřizovatele, pokud se chtěla veřejně prezentovat) Tím pádem mohli opustit název Šperk, který se jim tehdy už nelíbil, a začít se jmenovat nějak slušně. A od toho měsíce je název kapely jasný a neměnný – Fleret.

Jak vidíte, skupina Fleret měla velmi pozoruhodný vývoj a prošlo jí mnoho zpěváků a hudebníků. V našem posledním táborevém zpěvníku se od ní objevili dvě písničky – [Zafúkané](#) a [V izovice](#). Myslím že především druhá zmiňovaná se stala opravdu hitem, i když možná spíše mezi staršími ☺ .

První máj

„Máj“ je snad nejznámější dílo českého básníka Karla Hynka Máchy

Jako obvykle jsme se na středěční schůzce domlouvali, co dáme do květnového dílu OMPUSE. Mě samozřejmě napadl první máj, co taky jiného v květnu...

Když jsem to pak navrhla našemu milému šéfredaktorovi, odpověděl, že „svátek práce tam byl už minule!“ (tím měl na mysli [OMPUSE 3/2004](#)).

Svátek práce? Cože? Aha, no jo, on je vlastně prvního května Svátek práce... To mě popravdě řečeno ani nenapadlo. Myslela jsem samozřejmě „byl pozdní večer – první máj – večerní máj – byl lásky čas...“ A tak dále.

Ve středověké Evropě se první máj slavil spíš jako svátek jara. Obvykle se pořádal průvod, v němž byly nesené stromky a větvičky a byla vztyčována májka, což byl ozdobený strom nebo tyč.

Také se volili májový král a májová královna. Tyto zvyky jsou občas dodržovány dodnes, hlavně v malých vesničkách.

Zvyk vztyčování májky pochází z keltské tradice. Pro Kelty byl první máj jedním z nejvýznamnějších svátků. Nazývali ho zvláštním slovem Beltine, což znamená oheň. A konečně Beltine byl také svátkem milenců, kteří se vzájemně obdarovávali věncem z březového proutí. Tento den byl také naopak možný bezproblémový rozvod.

Pravá májová veselice, dokonce s májkou

Sovětský plakát oslavující první máj jako Svátek práce

Vlastně jsem pak musela dát Koumákovi za pravdu. Ono to s tím prvním májem vážně není tak slavné. Je opravdu spíše slaven jako svátek práce a to už od konce devatenáctého století. Dnes už ho jako ten „lásky čas“ neslaví skoro nikdo. Mladší generace proto, že ho

nahradil Valentýn a starší generace má vůbec odpor k prvnímu máji, kvůli komunistickým demonstracím, které se ten den konaly na podporu režimu.

Skoro si až říkám, kde to ten Mácha vzal první máj – lásky čas. Nakonec, je to přece jedno hlavně že je volno. :o) A pozor! Keltové také věřili, že v noci na prvního máje tam, kde roste spolu dub, jasan a hloh je možné vidět skřítky! To je skvělé, ne? :o)

-bět-

Keltický Beltine – svátek jara, ohně a lásky, ale i bezproblémových rozvodů

Vtipy

Na policii telefonuje zoufalá matka:
„Ztratilo se mi dítě!“
Z druhé strany drátu se ozve:
„Ženská nešťastná, tak co stojíte u telefonu? Rychle ho běžte hledat!“

Jakou mají ve škole
výhodu děti policajtů?
Lehce se jim falšují
podpisy – stačí jen opsat
tři křížky.

Policajt má oblečení naruby.
Co udělá, když ho
upozorníte, že ho má opačně?
Dá si kalhoty na břicho a
košili na nohy.

Proč si blondýnky nikdy
nepomáhají do bot lžící?
Pak by se s ní štítily jíst.

„Jestli nesplníš, co ti řeknu, budeš o
hlavu kratší!“ vyhrožuje hloupému
Honzovi král.
„A když to splním,“ vyzvídá
Honza, „budu o hlavu delší?“

Blondýnka u počítače: „Jaké
tlačítko mám zmáčknout?“
„Pravé.“
„A pravé zprava, nebo pravé
zleva?“

„Co bys s sebou chtěl mít nejvíc,
kdybys ztroskotal na opuštěném
ostrově?“
„Motorový člun.“

„Pane Novák, jaký pěstujete
sport?“

„Basketbal, když mi nevyjde
sportka, házím tikety do koše!“

„Nevíš, kolik je?“ ptá se policajt
manželky na večírku.
Žena se podívá na hodinky a
odvětí:
„Před dvěma hodinami byla
půlnoc.“
„To není možné,“ spráskne
ruce policajt.
„Jak může být 26 hodin?!“

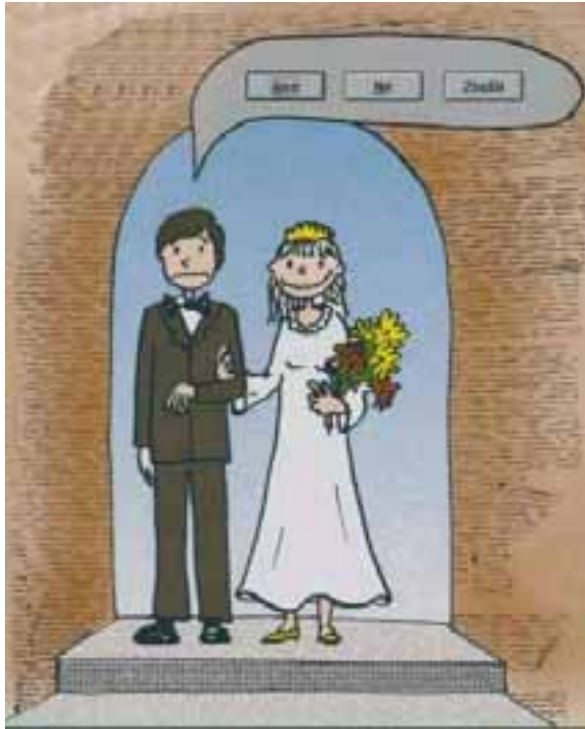
Otázka pro blondýnku:
„Jaký je nejhlubší
ženský hlas?“
Nejistá odpověď:
„50 metrů?“

„Ne, nechtěl jsem tchyni otrávit,“
dušuje se u soudu obžalovaný a
vypráví, jak to bylo.
„Spolkla jablko a dusila se, tak jsem
jí dal napít kyseliny, aby se jí v
krku rozpustilo.“

„Vy nemáte rohožku, že si
chodíš otírat boty k
sousedům?“
„Máme, ale nechci ji zašpinit.“

Blondýnka u pramene Labe:
„Proboha, zavřete někdo tu vodu,
než to tu celé vytopíte!“

„Proč si sundáváš čepici?“
 „Zvoní mi mobil.“
 „A co má společného mobil s tím,
 že si sundáváš čepici?“
 „Mám jako znělku státní hymnu.“

Přijde blondýnka za svým
 manžilkem a ptá se ho:
 „Ty tajnůstkáři, co jsi mi to koupil
 za nový krém?“
 „Jaký krém? A proč máš celý
 obličej od zubní pasty?“

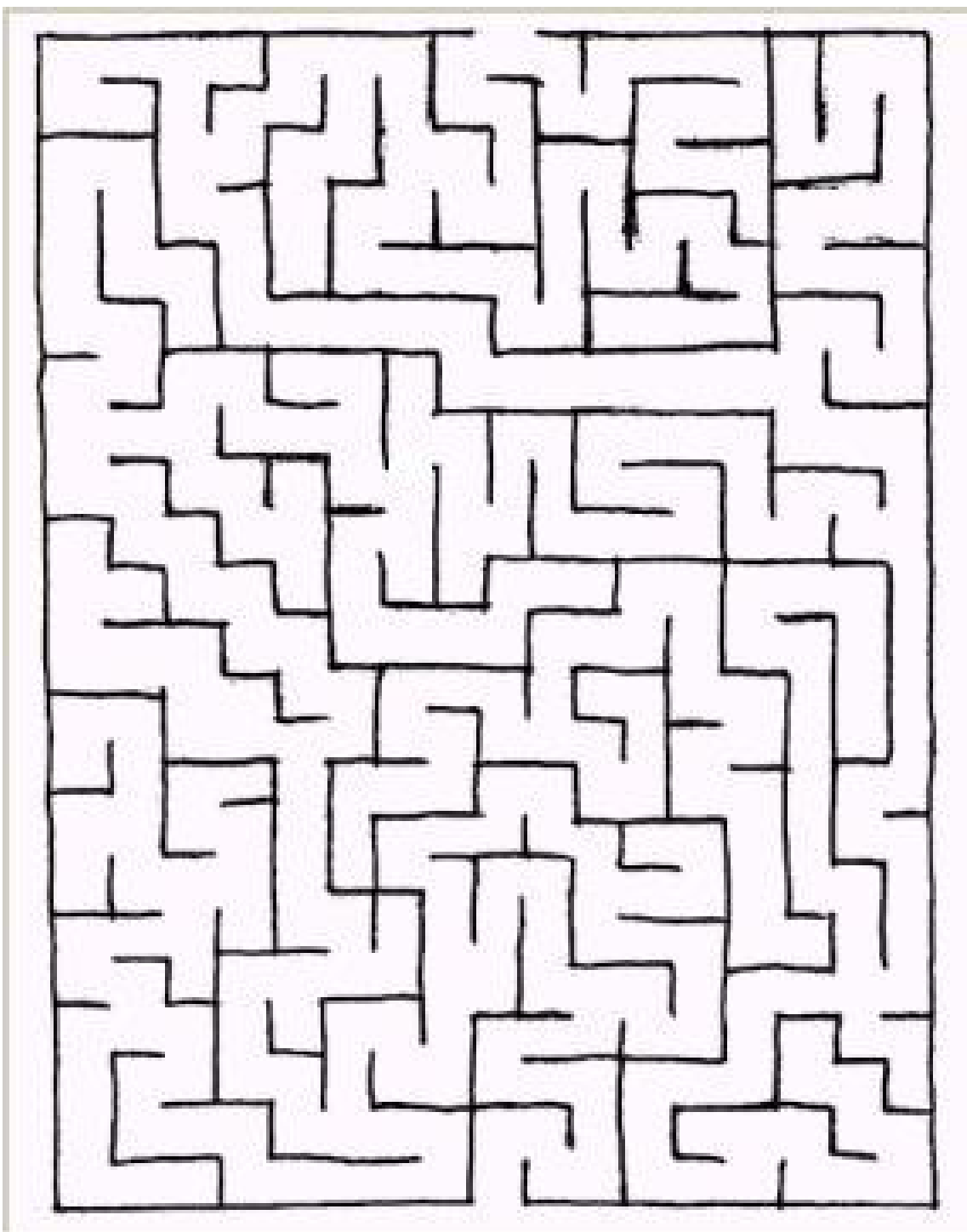
„Slyšel jsem, že dokážeš spolknout
 kovovou padesátku.“
 „To nic není, ale pak ji zkus ze
 sebe dostat!“

„Vy jste hokejista?“
 ptá se tak
 pětatřicetiletého muže
 v baru mírně podnapilý
 host.
 „Jo, první brankář.“
 „Neříkejte, ani tak
 staře nevypadáte.“

Bludiště

-mak-

Ompuse 5/ 2005, vychází 4.5.2005. Šéfredaktor: Martin Koumák. Ilustrace: Matěj Čadil. Grafika: Ondřej Koumák.
Distribuce: Kuba Vokurka. Redakce zábavy: Marie Riedlbauchová. Vydává Hlodavec.
Za věcnou správnost článků odpovídají jejich autoři.

Pozn. šéfredaktora: Článků v tomto čísle mělo být původně více, ale protože redaktori -daš-, -end-, JK, -mač-
MARY, -mel-, -míš- a -vok- z důvodů, které znají asi jen oni sami, své příspěvky nedodali, musíte se, vážení
čtenáři, bez nich obejít.